

denne, som jo er den almindelige Lovgivning paa dette Punkt, har jeg dog anset det for rettest, at dette Forhold med det samme bringes paa det rene i selve Lovforslaget, og jeg har derfor tilladt mig at stille et Ændringsforslag, som er omdelt til det høje Tings Medlemmer, og som gaar ud paa, at Ordene „mod at udstede ny Panteforskrivning“ rettes til følgende: „mod at der udstedes ny Panteforskrivning eller træffes Aftale mellem Fonden og den nye Ejer om Gældsovertagelsen“. Ved at det formes saaledes, er det ganske vist i Øjeblikket ikke overensstemmende med den gældende Lov, men det vil være overensstemmende med den nye Lov om Tinglysning fra 1. April d. A., det vil altsaa sige fra det Tidspunkt, da det kan antages, at Fonden træder i Virksomhed, og jeg skal derfor tillade mig paa det bedste at anbefale ogsaa dette Ændringsforslag til det høje Tings Velvillie.

Ordføreren (Chr. Ernst Christensen):

Jeg skal ganske kort anbefale at stemme for de stillede Ændringsforslag, der er blevet nødvendige, fordi der havde indsneget sig nogle Trykfejl i Ændringsforslagene ved anden Behandling, og jeg skal ligeledes anbefale det af den højtærede Indenrigsminister til § 5 stillede Ændringsforslag; de øvrige Ændringsforslag er stillet af Indenrigsministeren og tiltraadt af Udvalget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 (se ovenfor)
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 2 og 3
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 4
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 107 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m.

Forhandlingen genoptoges.

Statsministeren (Madsen-Mygdal):

Der blev i Gaar af Ordførerne for de tre Partier: Socialdemokratiet (Stauning), det konservative Folkeparti (Pürschel) og det radikale Venstre (Rode), fremsat en Række almindelige Udtalelser, som giver mig Anledning til nogle faa Svarbemærkninger. Jeg skal bestræbe mig for at fatte mig i størst mulig Korthed, fordi jeg er af den Opfattelse, at mange og lange Taler i Folketingssalen ikke i Øjeblikket er det, der har den største Interesse. Hvis vi kunde løse Tidens økonomiske Vanskeligheder med Munden, var det meget vigtigt at tale, men det, det nu kommer an paa, er det saglige Arbejde, det er Handling, som er nødvendig.

Jeg vender mig først til det ærede Medlem Hr. Stauning. Det ærede Medlem brugte mange og stærke Ord, men Indholdet af hans Tale, som ikke paa noget Punkt overraskede mig, bestyrkede kun den Opfattelse, som jeg maa tilstaa, jeg havde i Forvejen, nemlig at det ærede Medlems gode Hensigter uførtalt er Forholdet i Virkeligheden det, at det ærede Medlem hverken har forstaaet, hvor alvorlig den økonomiske Situation her i Landet er i Øjeblikket, ej heller har forstaaet, hvad der er Aarsagen til denne Tilstand her i Landet. Det ærede Medlem viste som Regeringschef den samme Mangel paa Forstaaelse, først ved at vægre sig ved at udføre det Arbejde, som var Regeringsmagtens selvfølgeligelige Andel i Paripolitikken, nemlig Parikronens Gennemførelse paa de offentlige Budgetter. Dernæst viste det ærede Medlem sin Mangel paa rigtig Forstaaelse af hele den foreliggende Situation ved at fremsætte en saakaldt Kriseplan, en Plan, der, hvis den var blevet vedtaget, kun kunde have faaet den ene Virkning at forøge og at forlænge den foreliggende Krisetilstand. Dette socialdemokratiske Kriseforslag, som har været prøvet ved Valget og ved dette Valg har faaet et afgørende